

Jedného slnečného jesenného dňa si Sofia na trhu vybrala tekvicu. Rodičia si ju síce chceli upiecť na večeru, Sofia s ňou však mala úplne iné plány.

Tekvička bola akurát taká veľká, aby sa dala nosiť na rukách.

Akurát taká veľká, aby sa dala hojdať na kolenách.

Akurát taká veľká, aby ste ju ľúbili.

„Som rada, že sme sa stretli,“ zašepkala Sofia tekvičke. „Dobří priatelia sa hľadajú ťažko.“

Keď prišli domov, Sofia tekvičke fixkami dokreslila tváričku.
Potom ju zabalila do deky a kolísala ju, až kým tekvička nezaspala.

Potom nadišiel čas na prípravu večere a Sofina mama sa pozrela na tekvičku. Pozrela sa aj na Sofiu.

„Dala som jej meno, volá sa Betka,“ oznámila Sofia.

„Dobre, zavolám a objednáam pizzu,“ povedala mama.

Odvtedy chodila Betka so Sofiou všade.
Chodili spolu do knižnice.

Chodili spolu navštevovať
ostatné tekvičky na trh.

